

תת"ע 468/03/16 - חביב אללה עבדאלקאדר נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 468-03-16 מדינת ישראל נ' חביב אללה עבדאלקאדר
תיק חיצוני: 14210221710

מספר בקשה: 3

חביב אללה עבדאלקאדר
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 8.6.2016.

המאשימה "מתנגדת בתוקף" לבקשה.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)); ומן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 17.8.16; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-5 שנים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו ניכר שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - ברי כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שאין מחלוקת כי המבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה והוא חתום על אישור המסירה, כפי העולה מאישור המסירה אשר צורף לכתב

האישום המצוי בתיק בית המשפט; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו. על פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין. ראו למשל רע"פ 5146/09 **יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל**, 28.07.2009; רעפ 8427/17 **מ"י נ' סאלם**; ועפ"ת (מחוזי מרכז) 20068-09-21 **דהן נ' מדינת ישראל**, 17.11.21. ואין בטענת ב"כ המבקש, כי אי ההתייצבות נבעה "בתוך טעות שנעשתה אך ורק בתום לב", כדי להצדיק היעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. בנסיבות שלפניי, ב"כ הנאשם כלל לא ביקש לחלוק על עובדות כתב האישום המיוחסות לו, ולא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט; ואין בטענה בדבר רצונו של הנאשם "לנקות שולחן" ולצרף תיק זה לתיק אחר כדי להצדיק קבלת הבקשה בעילה של עיוות דין. וראו לעניין זה עפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.2011): "אכן צודקת המשיבה בטענתה כי אין ברצונו של המערער לבקש לצרף תיק אחד לשני כדי לבסס בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר."

אמנם עונש הפסילה שהוטל על המבקש אינו קל. ואולם, נוכח חומרת העבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע שנים רבות, הטומנת בחובה פגיעה בערכי שלטון החוק וכיבוד החוק, וסכנה ממשית לפגיעה במשתמשי הדרך; ומשמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור; ונוכח השיהוי הרב בהגשת הבקשה מצידו של המבקש, והעובדה שהמבקש ידע אודות פסק הדין לפני למעלה מ-5 שנים ובחר לשבת בחיבוק ידיים, ונראה כי השלים עם פסק הדין; כמו גם העובדה שהמבקש המשיך וביצע עבירות חמורות, ורוצה לצרף תיק זה לתיק נוסף שמתנהל נגדו; - לא ניתן לומר כי במכלול השיקולים יש בעונש שהושת על המבקש משום עיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

ובאשר לבקשה לקיים דיון במעמד הצדדים - ברע"פ 8427/17 **מ"י נ' סאלם** נקבע, כי: "אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

ראו גם ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009): "בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין. בית המשפט מוסמך גם לבקש את תגובת המדינה לבקשה, אם ראה צורך בכך, ובנסיבות מתאימות וחריגות אף יזמן את הצדדים לדיון בבקשה אם יראה לנכון."

בענייננו, אין בבקשה טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים; וכאמור המבקש אף לא הצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

מכל אלה, הבקשה נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, א' טבת תשפ"ב, 05 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.